

Trzy uchwały Rady Miasta Bolesławiec podczas XVII sesji dotyczyły nadania nazw nowo utworzonym ulicom położonym w zachodniej części miasta. Nowe ulice otrzymały nazwy Bażantowa, Kormoranów, Skowronkowa, Żurawia.

Natomiast ulica położona w południowo-zachodniej części miasta otrzymała nazwę „ul. Jana Karskiego”. Jan Karski, właściwie Jan Romuald Kozielewski, pseudonim „Witold” (ur. 24 czerwca 1914 w Łodzi, zm. 13 lipca 2000 w Waszyngtonie). Ukończył wydział prawa i dyplomację na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie (1935), był prymusem w Szkole Podchorążych Artylerii Konnej we Włodzimierzu Wołyńskim. Po odbyciu praktyki dyplomatycznej, w styczniu 1939 roku został zatrudniony w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Jako oficer 5 Dywizjonu Artylerii Konnej brał udział w wojnie obronnej 1939 r.. Po ataku ZSRR na Polskę 24 września 1939 r. został wzięty do niewoli sowieckiej. W grudniu 1939 r., po ucieczce z transportu dotarł do Warszawy i podjął działalność konspiracyjną. Od stycznia 1940 roku działał z ramienia władz podziemnych w misjach kurierskich do rządu polskiego na uchodźstwie. Aktywnie działał na rzecz informowania światowej opinii publicznej o dramatycznej sytuacji Żydów w getcie warszawskim oraz obozach zagłady. Dwukrotnie przedostał się do getta warszawskiego, a następnie, w przebraniu ukraińskiego strażnika pomocniczej formacji SS, wszedł na teren obozu w Izbicy, z którego Niemcy transportowali Żydów na śmierć. Wstrząsającą relację naocznego świadka przekazał wielu amerykańskim i brytyjskim politykom, dziennikarzom i artystom. Spotkał się między innymi z ministrem spraw zagranicznych rządu brytyjskiego Anthonym Edenem oraz z prezydentem USA Franklinem Delano Rooseveltem i słynnym pisarzem Herbertem Wellsem. Jednak jego dramatyczne apele o ratunek dla narodu żydowskiego nie przyniosły rezultatów - większość rozmówców nie dowierzała jego doniesieniom lub je ignorowała. Po wojnie Jan Karski zdecydował się pozostać na emigracji w Stanach Zjednoczonych. Podjął studia z

zakresu nauk politycznych i obronił doktorat na Uniwersytecie Georgetown w Waszyngtonie, gdzie przez dalsze czterdzieści lat wykładał stosunki międzynarodowe i teorię komunizmu. Jan Karski był również autorem książek, z których najsłynniejsza "Tajne państwo" ("Story of a Secret State") została opublikowana w 1944 roku w USA i stała się bestsellerem, przetłumaczonym na wiele języków. Sytuacja zmieniła się po Jałcie - książka krytykująca ZSRR i Stalina stała się niewygodna. Wokół książki Karskiego zaczęła narastać atmosfera niechęci, a edytorzy zaczęli wycofywać się z kontraktów. "Tajne państwo" pozostało jednak na długie lata jedną z niewielu wiarygodnych, dostępnych na Zachodzie prac opisujących okupacyjną rzeczywistość Polski. Książka ta ukazała się w Polsce po raz pierwszy w 1999 roku, w 55 lat po amerykańskim pierwodruku. Za swoją działalność został odznaczony najwyższymi odznaczeniami państwowymi – polskim Orderem Orła Białego i amerykańskim Medalem Wolności. Uehonorowany przez Jad Waszem tytułem Sprawiedliwy wśród Narodów Świata, honorowy obywatel państwa Izrael. Jan Karski zmarł 13 lipca 2000 roku w Waszyngtonie. W 2016 mianowany pośmiertnie na stopień Generała Brygady.

info/2020/02/nowe_drogi